

teneamini.) A király végül meghagyja az összes tisztviselőknek és harminczadosoknak, hogy minden gabonát, melyet a rendelet vétele napjától kezdve ki akarnának szállítani, az alispán vagy a városi hatóság közbejöttével zár alá vegyenek s az ilyen gabona közvetlenül a véghelyek ellátására fordíttassék. (A.)

**A tokaji uradalom 1575-ben.** A tokaji vár egy nagy uradalomnak volt középpontja, melynek jövedelme a vár védelmének költségeire volt rendelve. 1575-ben a vár s a hozzá tartozó uradalom a korona birtokában volt s a szepesi kamara kezelése alatt állt. Tokaj városával együtt összesen 19 község tartozott hozzá, melyek azonban nem közvetlenül közelében, hanem részben jó messzire feküdték, mert például hozzá tartoztak a mostani (akkor még földesuri hatalom alatti) hajdu városok Szoboszlóval együtt. Az uradalom régi állományából ez időben már egész nagy terület ki volt hasítva, mert 9 község magánosoknál volt zálogban, 4 pedig Kálló várához csatoltatott. A 19 község 1575-ben a részletes számadás szerint (Orsz. Lev. A kamarához int. levelek 1570—79. A. csomag) készpénzben csak 1673 frt 38 krt jövedelmezett. Annál nagyobb volt a bevétel a különféle nyerterményekben. E bevétellel pénzürtéke 10.339 frt 96 drt tett, melynek nagy része azonban borban folyt be, a mi olyan jószágnál, melybe az áldott Hegyalja tartozott, természetes is. A borjövedelem pénzürtéke maga 8.272 frtra ment s így a többi terményre, buzára, zabra stb. alig 2000 frt esett az évi jövedelemből, mi a gabonaárak alacsony voltát jelzi. A Tiszán folyó és Máramarosból jövő sókereskedés is szerepel a tokaji uradalom jövedelmeiben, de nem készpénzben, hanem kősóban s a tokaji rév jövedelme azon évben 2705 darab kősó volt, melynek darabja akkor rendesen 10 denárt ért. A vár egész évi nettojövedelme, a gazdálkodási költségek leszámolása után 12.013 frt 34 drt tett, mely mai pénzürtékben körülbelül 100.000 frtnak felel meg. Ennyivel járult tehát akkor ez az uradalom a honvédelmi költségek fedezéséhez. (A.)

**A Hegyalja bortermése 1591—96.** A Hegyalja régi szőlőszeti és borászati viszonyainak ismeretéhez tömémenten, kötetekre menő fontos adat van fölhalmozva az országos levéltár különböző gyűjteményeiben s várja a szakembert, a ki értékesíteni tudja. Különösen a tizedlajstromok nyújtanak igen becses tájékozást az egyes évek terméséről, melynek kiszámítása a befolyó tized alapján könnyen eszközölhető. Dézsmát a nemesek szőlői nem fizettek ugyan, pedig ez a szőlőterület volt a jobb és úgy látszik nagyobb is. De legalább a többi szőlők terméséről adnak egyes évek tizedlajstromai tájékozást s ilyen számadás